

Povestea bătrânului înțelept

CARACTERUL

Prof. consilier Gavriluț Doina, CJRAE Alba

Era odată un bătrân înțelept, Caracterul, ce avea mulți copii pe care i-a învățat, așa cum a putut el mai bine, tot ceea ce acumulat în mii de ani de existență. Copiii Caracterului au învățat fiecare ce a putut, unii au ascultat și aplicat întocmai sfatul părintesc, alții au găsit scurtături, pentru a reuși mai repede fără să țină seama de alții.

I-a trimis apoi în lume și le-a spus să ducă omenirii toate învățăturile bune, să fie cum i-a învățat și să se întoarcă atunci când au nevoie, sunt în impas și nu mai pot transmite binele și frumosul.

Si astăzi găsești, răspândiți în lumea largă, copiii bătrânului și înțeleptului Caracter : Sinceritatea, Bunătatea, Curajul, Altruismul, Responsabilitatea, Rezistența, Ascultarea, Blândetea, Răbdarea, Toleranța, Vigilența, Ordinea, Conștiinciozitatea, Stima dar și Ipocrizia, Severitatea, Teama, Indiferența, Iresponsabilitatea, Încăpățânarea, Descurajarea, Mânia, Nervozitatea, Acuzarea, Neglijența, Confuzia, Inconsecvența, Grosolănia etc.

Depinde de tine cu care te însoțești, pe care vrei să-l iei cu tine și de care te ferești, pui limite și nu-i permiți să facă parte din viața ta!

Astăzi s-au întors la casa bătrânului înțelept

SINCERITATEA și MINCIUNA

- Ce vânt vă aduce la mine, fetele mele?
- Vântul schimbării, tată! spuse tare și repede Minciuna. Am fost nevoită să mă apăr, mi-a fost frică de pedeapsă și am lăsat adevărul deoparte (ce-i interesa pe alții de unde vin?). Știu că tu mă crezi, doar voiam să ajung mai repede la casa ta, iar aici vreau să mă lași să fac numai ceea ce-mi place, să îți arăt ce fată frumoasă m-am făcut! Uite, îți plac genele și unghiile mele false? Nu-i așa că sunt taare frumoasă? Toată lumea mă place și am mulți prieteni! Să fii mândru că am mai venit la casa ta, eu care am realizări nenumărate! Da, până una, alta, hai să văd, tu ce poți să-mi dai, că doar toată lumea îmi satisface mofturile!
- Iar, tu, Sinceritate?

- Eu, spuse Sinceritatea, cu voce pierdută, slabă, abia perceptibilă, vin de aici de aproape și am dorit să știu dacă ești sănătos.

- Ai aplicat ce te-am învățat? Ai fost corectă în orice împrejurare, chiar și atunci când nu te vedeau alții, ai făcut alegeri corecte și ți-ai asumat responsabilitatea pentru propriile acțiuni, nu ai profitat de pe urma altora și nici nu ai dorit să pari ceea ce nu ești. Ai folosit învățăturile mele ca să transmiți oamenilor binele și frumosul sufletului tău?

- Da, tată, am făcut precum mi-ai spus. Am o meserie prin care vin în ajutorul oamenilor, mă împac bine cu surorile mele Blândețea, Bunătatea, Ordinea, Prudența și Vigilența, iar frații noștri Curajul și Discernământul sunt adesea alături de mine.

- Ați ales fiecare după cât ați înțeles din învățăturile mele. Vă mai spun o poveste și vă stau alături să desprindeți învățătura. ”Era odată o comunitate de oameni care făceau oale de lut. Tare le plăcea ceea ce ieșea din mâinile lor și toată lumea aprecia oalele lor fiindcă erau rezistente la rece și cald, erau frumos decorate și plăceau ochiului, aveau mărimi diferite și erau utile. Vecinii lor văzând câștigul, aprecierea, bucuria celorlalți au făcut și ei oale. Doar că, nu au mai avut răbdare să le lase în cuptor, iar atunci când au descoperit că aveau găuri, le-au acoperit cu ceară. Au vândut și ei multe oale, dar în timp, oamenii au descoperit când le-au pus în cuptor că ele curgeau, nu erau de calitate. De atunci lumea caută oale ”sine cere”, fără ceară!” Așa e și cu oamenii....

- V-aș întreba cum arată casele cu găuri acoperite cu ceară?
- Cum ar arăta un măr frumos în exterior, dar plin cu ceară?
- Dar un om cu suflet de ceară?
- Ce faci când în focul schimbării rămâi fără ”ceară”?

Le ajutați pe cele două fiice ale Caracterului să răspundă la întrebări?

Ce credeți că ar răspunde Minciuna? Dar Sinceritatea?

Ce ați învățat voi din povestea olarilor? Care din cele două fete ar fi o bună prietenă pentru voi?